

เรื่องเล่า รพ.สต.บ้านหนองแวง..ชาติเสือต้องไว้ลาย..

เสียงอะอะโวยวายดังขึ้นในป่าต่างๆของวันที่ 9 กันยายน 2561 ในขณะที่ด้านหน้ารพ.สต.ก็มีเสียงจอบแจของบรรดาพ่อค้าแม่ค้าที่กำลังจับจองพื้นที่เพื่อที่จะวางขายสินค้าเนื่องจากเป็นวันขายของตลาดนัดคลองถม ขณะที่ดิฉันและพี่ๆกำลังนั่งปฏิบัติงานที่รพ.สต.ทำให้พวกเราต้องวิ่งออกมาตามเสียงร้องนั้น ก็พบกับผู้ชายวัยสูงอายุ ผิวคล้ำรูปร่างท้วม กำลังใช้มือกุมที่หูข้างขวา แล้วร้องเสียงดังเรียก หมอๆช่วยด้วยๆ พร้อมกับเดินไปมาไม่ยอมอยู่นิ่ง ดิฉันจึงเรียก คุณตาคะ เป็นอะไรมาคะ แกก็ตะโกนตอบกลับมาว่า แมลงเข้าหู นี่ซีมอเตอร์ไซค์มาพอดอดหมวกกันน็อค ไม่รู้ว่ามีแมลงอะไรเข้าหู นี่ปวดมากเลย แกตอบเสร็จก็ตะโกนร้องต่อ ดิฉัน จึงเรียกให้แกขึ้นนอนบนเตียงตรวจพร้อมกับใช้ที่ส่องหูตรวจเข้าไปดู พบคล้ายแมลงปีกแข็ง แต่อยู่ลึกมาก ดิฉันพยายามจะใช้ปากคีบดึงออกให้แต่แมลงอยู่ลึกและลื่นมากประกอบกับแกตื่นมาก และไม่ให้ความร่วมมือ ดิฉันจึงแจ้งไปว่า แมลงอยู่ลึกมากเลยคะคุณตา ทางรพ.สต.ไม่สามารถเอาออกให้ได้ คุณตาคงต้องไปเอาออกที่โรงพยาบาลแล้วละคะ แกหันกลับมามองดิฉันด้วยสีหน้าไม่พอใจ คุณตาจะให้เรียกรถของ อบต.ให้เลยมั๊ยคะ แกตอบกลับมาว่า ไม่ต้อง ที่บ้านมีรถตั้ง 2-3 คันแต่ตอนนี้รถอยู่โคราช แกตอบแบบตะคอกกลับมา ดิฉันหันมามองหน้าพี่ๆในใจคิดว่ามีรถแต่รถไม่อยู่ รถของอบต.ก็ไม่ให้เรียกแล้วจะไปยังไร พอแกพูดเสร็จก็เดินออกจากรพ.สต.พร้อมตะโกนคำว่า “หมออะไรมาโง่แท้แค่แมลงเข้าหูจะเอาออกบ่ได้” พอดีกับมีรถของคนบ้านเดียวกันผ่านมาแกจึงโบกรถแล้วเดินทางต่อ ดิฉันและพี่ๆได้แต่มองตากันปริบๆ พุดไม่ออก นี่เราโง่จริงๆหรือ แล้วก็หันกลับมาคุยกันว่า แกคือใคร ทำไมดุดจ้ง จึงได้คำตอบจากลุงผายว่า..แกคืออดีตเสือเก่า... และเย็นวันนั้นก็ได้ยินข่าวว่ามีเหตุการณ์คล้ายๆกันเกิดขึ้นที่รพ.นาโพธิ์เหมือนกัน...ชาติเสือต้องไว้ลายจริงๆด้วย

วรางคณา ชนะนาม

จพ.สาธารณสุขปฏิบัติงาน

รพ.สต.บ้านหนองแวง